

EINDEXAMENLEERLINGEN Les over forensische opsporing: cold case Rozenmeisje centraal

Forensisch adviseur Peer Rovers vertelt eindexamenleerlingen van de 'Philips van Horne' over het onderzoek naar het Rozenmeisje.

foto John Peters

Klas hangt muisstil aan lippen rechercheur

Een klas eindexamenleerlingen van de Philips van Horne scholengemeenschap kreeg onlangs les in forensische opsporing. Peer Rovers verzorgde een gastles.

door **Pieterneel Kellenaers**

Het is 4 juni 1996 als de politie een levenloos lichaam in een bos bij Lottum vindt. Forensisch adviseur Peer Rovers (59) toont een klas eindexamenleerlingen van de Weerter Philips van Horne scholengemeenschap de foto die destijds is gemaakt van het plaatsdelict waar Jozefa Wycka (20)

is gevonden. „Aan het hoge gras kun je zien dat we niet veel moeite hadden om te ontdekken of ze naar de plek was gesleept. Ze bleek ter plekke vermoord.”

De 19 leerlingen, van wie er 10 na de les verklaren rechercheur te willen worden, hangen muisstil aan zijn lippen terwijl Rovers over het onderzoek vertelt. Over de kleding en sieraden waardoor de recherche al snel vermoedt dat de vrouw uit een toenmalig Oostblokland komt en de ontdekking dat ze niet lang voor haar vondst is overleden. Rovers: „Toen we haar onderzochten, bleek ze een puntgaaf gebit te hebben. Dit was voor ons interessant omdat dit soort slachtoffers vaak via tandartsen te traceren zijn.” Toch lukte het de politie niet de identiteit van de vrouw te achterhalen en kreeg ze de naam Rozenmeisje vanwege haar vondst in

rozendorp Lottum. „Niets zo beroerd als een jong meisje dat niet te traceren is, dat was voor ons écht frustrerend”, zegt Rovers die als coördinator het onderzoek leidde. Hoewel met dertig rechercheurs aan het onderzoek werd gewerkt, bleven identiteit en daders onvindbaar. Het lichaam werd anoniem in Lottum begraven en het onderzoek zonder resultaat gesloten. Tot in 2009 voor de tweede keer een student forensische opsporing het dossier doorneemt en aanknopingspunten vindt voor heropening van de *cold case*. Rovers: „Doordat we de familie nog niet hadden opgespoord vonden we met nieuwe technieken sporen van het meisje op haar sieraden die nog niet naar de familie waren teruggestuurd.” Haar DNA matchte echter met geen enkele Nederlandse vermiste. Maar ook op de kleding werd DNA

aangetroffen dat niet eerder kon worden gevonden. Het bleek van twee mannen, van wie er één een bekende van de Nederlandse politie was: Peer Rovers zelf. „Tegenwoordig gebruiken we twee paar handschoenen, een mondkapje en witte pakken om dit soort vondsten te voorkomen. Bij oudere onderzoeken komen we nog regelmatig sporen van rechercheurs tegen.” Een tweede spoor leidde naar een Duitser die al eens voor vrouwenhandel en mishandeling was opgepakt. Dat spoor leidde naar de verdachten van wie er twee vorig jaar door de rechter zijn vrijgesproken. Rovers: „Toen op de Duitse televisie nog eens een foto van het meisje werd getoond, kwamen we uiteindelijk met haar Poolse familie in contact. Het was mooi om te zien hoe talloze mensen vrijwillig meewerkten haar daar te herbegraven.”